

Преглашаватеса, не вѣдѹще писаніа.

Мат.о. кѣ. 29.

Отцы, чада своа... воспитовайте въ
наказаніи и обученіи Господни.

ВФис 5. 4.

Крайнытѣ слова П. ѿ. знаменѹвать,
Пытаніа,
ѿвѣта,

Я словата ж, из, който сѣ оупотрекаватъ
оу тѣхъ книгѣ, пишеть сѣ: ж, тамъ дѣто
сѣ произносе едѣнь такъвъ гласъ, който сѣ
тегли вѣтрѣ оугърлото, и сѣ чѣва различнѣ ѿ
а, напр. мѣжъ, кѣща, пѣть, рѣка, сѣндѣжъ.

И; тамъ дѣто сѣ произносе едѣнь та-
къвъ гласъ, който сѣ тегли вѣтрѣ оу гѣрлото,
и сѣ чѣва различнѣ ѿ іа, или ие, или іа, напр.
вѣрвѣжъ, правѣжъ, піежъ, стоіежъ, и проч.

Словото, ж, имаше го Флавѣнскіетъ народъ
оу вѣтхитѣ книги, а послѣ го ѿстаѣвихъ, за-
што и произношеніето на рѣчитѣ прѣвѣжънахъ;
а ныѣ и до нынѣ дѣржимъ таково то произно-
шеніе на ж, затѣ имамъ потребность и да го
пишимъ.

